

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 96. Lucretia, Beatrix, & Jacobus Cencii ultimo supplicio affecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. his veluti expugnatus per summam
A.C. 1599. clementiam præceperat, ut reis e carcere eductis temporis beneficium indulgeretur: sub idem vero tempus ad Papam referebatur, quod Constantia Marchionissa de sancta Cruce sexagenaria a Paulo filio suo iteratis pugionibus Sublaci trucidata fuisset, quapropter Pontifex recenti parricidio etiam Matricidium adjungi intelligens, jure zelo accensus, ne tam horrendi sceleris impunitas peccandi libertatem induceret, proxima feria sexta Cenciorum causam Tavernæ Romano Gubernatori dijudicandam reliquit.

§. XCVI.

Lucretia, Beatrix, & Jacobus Cencii ultimo supplicio affecti

Relat. crimin. contra Cencios.

Igitur Gubernator habito mox judicium confessu omnes Cencios capitali sententia plectendos esse decernebat, et autem comperta Cardinales, ac Proceres tota nocte summum Pontificem fatigabant, supplices, ut Lucretiam, & Beatricem saltem privata morte e medio tolli permetteret, ipsi vero Bernardo utpote criminis minime conscio vitæ gratiam faceret. Idipsum Cardinalis Sforzia impensius a Papa efflagitabat, ac Farinaccius quoque sua eloquentia eundem eo inclinabat, ut Bernardus

Sæcul.XVI.
A.C.1599.

dus vitæ veniam obtineret. Demum nocte ad medium vergente captivis lata mortis sententia denunciabatur, quam Lucretia Mater, ejusque filii tranquilla mente exceperant, Beatrix vero in lacrymas, atque ejulatus impotenter effusa exclamabat: *Bone Deus! ergone tam subito, tamque indigne mihi moriendum?* postea tamen in se reversa, crimenque suum pœnitentiæ lacrimis expians se se totam divinæ voluntati commendabat, accersitoque tabellario, ut corpus suum in Ecclesia sancti Petri in monte aureo sepeliatur, necnon ex dote sua pro quindecim puellis dotandis totidem aureorum millia quotannis distribuerentur, testamento caverat, quo exemplo animata Lucretia pariter in Templo sancti Gregorii in monte Celio sepeliri, ac viginti quinque aureorum millia in pias causas erogari voluit. His ita dispositis reliquas noctis horas fervidis precibus consecraverat, rursusque expiata conscientia sacram Synaxim receperat, Beatrix vero pro se, suaque Matre vestes non ad pompam, sed luctum compositas sibi afferri jussit, quas ambæ postremum sibi invicem ministerium exhibentes induebant. Die ergo secunda Septembris, in quam Sabbatum inciderat, in foro prope pontem sancti Angeli ferale erigebatur pegma una-

K k 2

cum

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

cum querno trunco, ascia, & duobus
plaustris: vix autem *Sodales de Misericordia*, qui reos ad supplicium comitari
solent, ad carceres pervenerant, cum
illico Jacobus, & postea Bernardus ex-
hibitam Christi in cruce pendentis im-
aginem reverenter deoscularentur, ubi
postea Prætor accedens Bernardum
alloquebatur: "Domine, Sanctitas Ve-
stra tibi vitæ gratiam fecit, non regre-
tamen feras, quod tibi sanguine jus-
tos ad supplicium comitari cogaris."
Precare Deum pro ipsorum salute.
His dictis Bernardus vinculis solutus
eidem plastro unacum Jacobo fratre
suo imponebatur, atque ambo comitari-
tibus eos Sodalibus ad ursum pileatum,
inde ad plateam sancti Apollinaris, ac
per Navonæ forum ad sanctum Pantaleonem,
campumque Floræ ducebatur, in via vero
Jacobus a carnificibus prout sententia ferebat,
candenti ferre cruce cruciabatur: porro dein fune-
bus hoc comitatu ad carceres novos pre-
ventum, inde vero Lucretia, & Beatrix
descendentes in primo egressu Christi
imaginem a Sodalibus allatam adora-
bant, & postea pedites, solutis quidem ma-
nibus, brachiis tamen ad corpus alligatis
inter postremos Sodalium Ordines
incedebant, & quidem Lucretia nonnullis
lacrimis defluens, Beatrix vero in-
tr

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

pido prorsus animo incedens ante quam-
 libet Ecclesiam, quam pertransibat, ge-
 nuflexa exclamabat: *Adoramus te Chri-
 ste &c.* Has sequebatur plaustrum, in
 quo miser Jacobus trino forcipis can-
 dentis morfu excruciatu unacum Ber-
 nardo fratre suo, funesti hujus spe-
 ctaculi teste ducebatur: demum ad fo-
 rum sancti Angeli prope pontem delati
 prior Bernardus pegma conscendit, Ma-
 tris, Fratris, ac Sororis mortem conspe-
 cturus, qui tamen præ doloris vehe-
 mentia bis deliquium patiebatur, die
 autem duodecima Septembris a Soda-
 libus sanctissimi Crucifixi juxta privile-
 gium eis concessum plenæ libertati re-
 stitutus est. Postmodum Lucretia tru-
 cidati Francisci Conjux manibus retro
 ligatis inter pias aspirationes, uberes-
 que lacrimas super truncum feralem
 inclinata, collum in ictum exporrigebat,
 tum nonnisi trigesimum quintum æ-
 tatis suæ annum emensa, quam seque-
 batur Beatrix ejus filia, quæ Christi in
 Cruce pendentis imaginem venerata
 mox suscitabatur, an ipsius Mater inter
 poenitentia signa mortem subiisset; cun-
 ctis autem id affirmantibus semetipsam
 piis juvabat ad Deum suspiriis, ac de-
 mum vigesimo ætatis suæ anno securi
 percussa obiit ad Ecclesiam sancti Pe-
 tri in monte aureo deportata, ibidem-

K k 3

que

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

que sepulta. Tandem postrema promeritæ ultionis victima cadebat infelix Jacobus Cencius circiter viginti sex annorum juvenis, qui coram populo professus, quod Bernardum suum fratrem omnino innocentem contra fas veluti ejusdem secum delicti participem inculpasset, a Carnifice clava ferro armata tertio ictu ad tempora percussus cecidit, & postea pugione gutturi infixus in quatuor partes dissectus per duas horas ad ceterorum terrorem exponebatur, ejusque cadaver a Misericordie Sodalibus ad ipsorum Ecclesiam delatum est.

§. XCVII.

*Insidiæ Henrico IV. Galliarum Regi
struæ.*

Thuan. Hist.
l. 123.
Daniel hist.
de France
l. 10. p. 258.

Quantumvis in Francia Foederatorum Societas penitus dissipata esset, nihilominus præpostera fidem tuendi media, ad quæ hoc ipsum sœdus animum præbebat, adhucdum in quorundam animis vigere videbantur; non enim in aula deerant Procerum nonnulli, qui de Rege suo parum contenti ad suscitandam in Regno seditionem sat proclives erant; insuper cum certa de Henrico Ecclesiæ, ac summo Pontifici plene reconciliato fama nondum ad vicinas regiones pervasisset, ad reddendam tranquill-